

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΕΛΦΩΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 11 Νοεμβρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 47

ΕΥΘΥΜΟ — ΖΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Νωρίς-νωρίς ταχιά-ν- άργά
βάλε το σκούφο σου στραβά
—Ρεμπουμπλικάνιο σκουφι—
στην κεφαλή σου τή σφή,
βάλε και το Σταυρό σου
και σπάθα στο πλευρό σου.

Και γίνε γλήγορο πουλί,
ἀητός, και τρέχα στη Βουλή.
Στήν οίθουσα έμπα κουνηστος
σειστος και χαμογελαστος
σα ντροπαλή κοπέλα,
σα γάδαρος με σέλα.

Κ' ενώ θα σε χειροκροτούν
οί φίλοι και θα χαιρετούν
τον έρχομό σου από ψηλά,
έσύ να βλέπεις χαμηλά
και με βαρύ το βήμα
καβάλλεψε το βήμα.

Και πές μας, θείε Παναγή,
πού δεύτερο δεν έχει ή γή,
πές μας με λόγια σου γλυκά
για τα καινούρια γιατρικά
—χάπια από καβαλίνα—
πού γιαίνουνε την πείνα.

Πές μας τρ πώς, δίχως να φά,
ό κόσμος πιά δε θα ψοφά.
Με κάποια μέτρα σου σοφά
λέν πώς αγέρα θα ρουφά
κάνεις όποτε θέλει
και θε να τρω κουνέλι,

Πέρδικα, βώδι, παστρουμά,
μαύρο χαβιάρι ή ταραμά,
γουρουύι, λότη ή και φακή.
Μά, θε να πίνει και ρακι
με τι μεζέ; Γαρίδα,
σαρδέλλα ή παλαμίδα.

Πές μας και για τη μαστοριά,
πώς τ' άφηφούμε το βοριά
άρσενικοί και θηλυκοί
γυρίζοντας δίχως βρακι,
χωρίς επανωφόρια
και δίχως μεσοφόρια.

Πές μας τα δίχως να ντραπείς!
Και για τους κλέφτες να μās πείς
πώς θε να μπουνε φυλακή
οί ξένοι, νάρθουν οί δικοί,
εήμέτερον το άσκέρι,
που από κλεψιά δεν ξέρει.

Μόνο για περιουλογή
να μη μελήσεις, Παναγή.
Γιατί θα μπουν σε συλλογή
μεγάλην δλοι οί όπαδοί.
Δε ζει ποτές το κομμα
χωρίς μπουκιά στο στόμα.

ΤΡΙΒΟΑΕΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΡΙΑ

— Μπαμπά γιατί παντρεύτηκες
τη Μανά;

— Άρχισες βλέπω, να άπορείς
και σϋ, παιδί μου!...

ΠΛΕΙΟΔΟΤΗΡΙΟΝ

Έκτίθεται εις πλειστηριασμόν το
περιεχόμενον των λίκκων που στο-
λίζουν άρμονικά τας λεωφόρους
Βουναράζου, Καβέτσου και Προκυ-
μαίας. Η έν λόγω λάσπη, καλώς
κατηργασμένη, ποιότητος έκλεκτής
από ύλικά γνήσια, μη περιέχουσα
ξένας ύλας και χημικώς καθαρή, εί-
νε πρό παντός κατάλληλη διά την
κατασκευην πηλίνων μιμιπελώ, ει-
δωλίων, αγαλμάτων, και διαφόρων
καλλιτεχνικων συμπλεγμάτων. Έξ
αυτής γίνονται έπίσης και άνδριάν-
τες φυσικοϋ μεγέθους ως και μπου
στοι (προσοχή στην άνάγνωση) δια-
φόρων μεγεθών.

Οί όροι της Δημοπρασίας είνε κα-
τατεθειμένοι εις τας γραφεία της
Δημαρχίας όπου δύνανται να λάβω-
σι γνώσιν οί ενδιαφερόμενοι.

Οί άλιτξηδες δέον να έχουν υπ'
όψιν των ότι ο τελευταίος πλειο-
δότης υποχρεούται να κατασκευά-
σει ίδια δαπάνη και εκ του έν λό-
γφ πηλού εις το άγγειοπλαστεϊον
Κουρτζή, μίαν προτομήν του κ.
Πετροπούλου και να την στήσει
εις την Νοτιοανατολικήν Ιγωνίαν
του περιβάλλον του Γυμνασίου, ίνα
ο μέν Δήμαρχος καμαρώνει τας έκ-
πολιτιστικά του έργα, οί δε διαβά-
ται τον Δήμαρχον των, κραυγάζον-
τες: «Ως μέγα το βάθος των λάκ-
κων Σου Δήμαρχε».

ΔΛΗΤΗΣ

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΟΥΝ ΠΕΛΙΜΟΥ

Ήταν Άστροαγιατίς (1) έγιτου-
τι π' γίντο'ι γή κατουχή. Σ'ν Ά-
γιασ'ου άκόμα έν είχαν νάρτιν
γι Έλληνι τ'οί κόσμους άπάντι-
χιτζ σαν τ' Λαμπρή. Τίλουγια τ'οί
μπιρδέψατνα τή δλιά έφτου στη
χώρα τ'οί πήκαν πέλιμου στον
Κλαπάδουν. Έν ήξέραν γοί χου-
ριανοί τ'ά πήσιν. Νε χαμπάρ ή-
χουντου νε τίπευτα! Τά κουκλέ-
λια (2) ληώνταν άκόμα άβέρτα.

Έγιτ'οί ήροι ένας πιζουδρό-
μους τ'οί ειπι στις προυγιστοί:
Τούρτο' άρχόντι ά σφάξιν εύλι
τ'ν Άγιασ'ου. Οί προυγιστοί μα-
ζουχτήκαν στου συνουδικό, σκι-
φτήκαν στου πουδάρ πειτα σιεί-
λαν διασκά στη μιά τ'οί στην άλλη,
μαζώξαν άσκέρ τ'οί βάλασ'ιντζ ά
φλάγιν γύρου-γύρου στου χουριό.
Έ, κάθανένας πλιά πήριντου ά-
πόφα'σ. Άλλους τσκούρ, άλλους
φτυάρ τ'οί όποιους ειχι τρέτσ',
ούλι φουτιά άρατουμένι, μδ τ'οί
φανιοϋν ά γιουργιόριν τ'οί ει του
δουμα Κυρίγιου. Όγιους γλύ-
τουσι γλύτουσι.

Τά κουκλέλια γλέπσ'ιντζ τ'οί
γιλούσαν. Ένας γέρους ειπι ντουν:
«Γιλάειτι τώρα τ'οί ταχιά κλαϊν.
Στουν κώλου σας βρουντουν τά
τούμπανα ό Τούρτο'!»

Σ'μυχρίγιασι (3) τ'οί κόσμους
ε'μαζώχτ'οί μες τά σπία. Πι-
τρουθήκαν μέσα τ'οί πιας τς πόρ-
τις βίλαν κευτούτσ'α για να μη
μπερουϋν νάμπιν γοί Τούρτο'.

Του Μπουτέλι τς Μάργας ένας
άχμάκισ άθριπους, πούντου τ'οί
φιδς τοιμασμένους για θρα άνάτζ'
πήγι ά καλψ' (4) κουμάτ μι τή
γιναϊκαντ του Μαργέλι για νάνι
ξικουραστους άμα -ν- έρτιν γοί
Τούρτο'. Τς μηθήκαν...

Μες τουν ύπνουντ του Μπου-
τέλι ειδι πους ήσαν οί Τούρτο'.
Άρπά διασκά του τσκούρ τ'οί
πλάλιξ στου Μαβριγιώτ. Ίσα
ισ'α, πας τ'ν ώρα έφταξι. Ένας
Τούφαρους τ'οί άκ έφνα άπάνου
πήδα άπ' ένα φράχτ για να γιουρ-
γιάρ. Χόνιτι του Μπουτέλι τς άρ-
πάχτουν άπ' του ζάργκλα. Πειτά
φουνάζιντ μι μίαν άγρια φουνή:
Ντουρ μπέ! Πέφτι μπρός κιατ'ε!

Του Μαργέλι που πόνισι γιου
λημόσιτζ τ'οί ήκσι τ'οί τ'ε τούρτο'-
κα, άπουχτύπει τ'οί φώναξι: Δέ-
χατουν! Χάθκα. Πνίγιμι ό Μπου-
τέλι.

— Τι τουν διαλουγοϋμι του ρου-
φιάνου! ειπι μι του νούντ του
Μπουτέλι. Του άρμα σ' ίνέργεια.
Τ'οί σ'κωνι του τσκούρ, τ'οί ζγάφτ,
μωρέ μάτιαμ του Μαργέλι μιά

γρουθιά, που γινήκαν τά μούτσνατζ
παζάρ.

Σάν ήναιώσαν, τ'οί σ'νιφέραν τ'οί
ειδαν τά χάλιαντου του Μαργέλι
ειπι μι παραπόνου:

— Άσκαλντι ά μι σκουτώγισ ό
Μπουτέλι!

— Έ λέγισ δά, π' δέν ήβά-
στυμουμ του τσκούρ!

— Να γυρέβγου βουγήθεια τ'οί
σ'ν να μι χπās!

— Έμ ήθιλις ά σ' άφίσου μα-
θέ! Άγακ'ωσι ό Μαργέλι!

— Χαρά στυ άγάξ.

— Έπριπι γω ν' άφίσου τουν
Τούρτου να σι πνίξ' για να μάθς.

Έδιετς, που λέγισ, του Μπου-
τέλι ήβγαλι του άχτινε πās του
Μαργέλι άντις στις Τούρτο' που
έν ήσαν. Ήλιγίντου γή καρδιάντ.

ΚΟΠΣ

ΓΛΩΣΣΑΡΙ. 1. Νοέμβριος. 2. Τούρ-
κοι χωροφύλακες. 3. Άρχισε να νυ-
κτώνει. 4. Να κοιμηθεί.

ΤΑ ΛΑΓΗΝΙΑ

Τι γίνεται λοιπόν με τά λαγιή-
νια του λαδιου; Οί παραγωγοί άρ-
νουνται να πωλήσουν λάδι με τά
άμαρτωλά λαγιήνια ισχυριζόμενοι
ότι οί μετρητάδες τους κλέβουνε
για λογαριασμό των έμπόρων. Οί
έμποροι πάλι άρνουνται να άγο-
ράσουν λάδια κατά τον τρόπον
που προτείνουν οί παραγωγοί δηλ.
με την όκά.

Φανταζόμεθα ή μάλλον ειμεθα
βέβαιοι ότι οί λαδέμποροι μας τί-
μιο. όπως ειπε — περι της έντι-
μότητος κάθε έμπορου δεν έπι-
τρέπεται άμφιβολία — δεν θέλουν
να δεχθουν τον νεωτεριστικόν τρό-
πον της άγοράς λαδιου με την όκά
από σεβασμόν προς τά πατρία. Διά
να έχουν οί πρόγονοί μας σε υπό-
ληψη το λαγιήνι θα πεί κως αυτό
ειπε το καλύτερον μέτρον, ως
έχον δύο τρύπες και δύο... σταθμά.
Τό ότι οί Ευρωπαίοι άγοράζουν
με την όκά ή με το κιλόν δεν ει-
νε σεβαρόν επιχείρημα, κατά τους
έμπόρους μας, οί όποιοι δεν θέ-
λουν να πάθουν ό τι έπαθε και ή
Πλωμαρίτισσα της παραδόσεως,
που, άγανακτησμένη διά την κατά-
φορον κλοπήν—κι' αυτή με την
όκά ήγόραζε το λάδι—διεμαρτυρή-
θη ζωηρώς προς ετόν μπακάλην
ειπούσα το άλησμόνητον: «Έχισκην
μκρή, βάγισ κή μ'σή, έγκήν
στραγκίγισ κιόλας άμ κι
ντά κατάλαβα ό παλικάρ!», ό
έστι μεθερμηνευόμενον: «Την ή-
χεις (την όκά) μικρή, τη βάζεις
μισή, δηλ. τη γεμίσεις ως τά μισά,
δέν την άφίνεις να στραγγίσει
κιόλας, άμ τι κατάλαβα ό παλη-
κάρ!»

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΝΟΝΤΑ Ι	

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

« Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΝΝΗ »

Δ. ΛΟΝΤΟΥ

Copyright « Τριβόλου »

(Πολλοί αναγνώσται μας παραπονούνται διη « Προπολεμική Μυτιλήνη » αφ' ουτου δεν σχολιάζεται πλέον υπό της συντάξεως του « Τριβόλου », κατήντησεν ακατάληπτη, παρὰ τὰ σχόλια που παραθέτει ο διάσημος συγγραφεύς. Διά τουτου αναγκάζομεθα να συνεχίσωμεν τὰ σχόλια, λυπούμενοι διότι ταυτα θὰ εκτοπίζουσι κατ' ανάγκη και ἑλλείψει χώρου ἰσαριθμοὺς γλαφυροὺς στίχους τοῦ κ. Λόντου).
 Καὶ τὸν ἀρπάξει (1) ἀπ' τ' αὐτὶ ἄν κλέψει και δὲν κλέψει.
 Κι' ἀλύττητα στη πλάτη του τὸ βούνερο (2) δουλέψει.
 Γιατ' ἦταν μιὰ πληγὴ κι' αὐτοὶ και φιλησύχων τρόμος.
 Καὶ δὲν χωροῦσε ἐπάνω τους μὴδ' ἔλεος και νόμος.

Συχὰ δὲ κάτω ἀπὸ μιὰ, μαούνα οαπισμένη.
 « Ὀλη τὴ μέρα μερικοὶ περνοῦσαν ξαπλωμένοι.
 Καὶ ὄλα τὰ ζητήματα ἐκεῖ νὰ συζητήσουσι.
 Νὰ λάβουσι ἀποφάσεις των διαφοραῖς των λύσουσι (3).
 Κι' ὅταν δὲν εἶχαν ἄλλο τί (4) στὸν ὕπνο νὰ τὸ ρίξουσι.
 Ὡς πού ἡ νύχτα ἔφθανε στὰ ἔργα τους τραβίξουσι.

ΣΧΟΛΙΑ « ΤΡΙΒΟΛΟΥ ». 1. Πρόκειται προφανῶς περὶ ἱστορικοῦ... μέλλοντος. 2. Ὁ ποιητὴς γράφει ο ὄ ν ε ρ ο ἀντὶ δούνευρο. Ἰσως παραίγει τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ ο ὄ ρ ο και ν ε ρ ο, ἵνα ἀνημιῖται ὅτι ἀπὸ τὸ δούνευρο ὅταν εἶνε ζῶν ὀργανισμὸς ρέει ὕδωρ θερμόν. 3. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ στίχοι ἄν και φαίνονται ἀσύντακτοι και κακότεχνοι και ἀσφαιεῖς και ἀκατάληπτοι εἰς τὸ πολὺ κοινὸν εἶνε μολεαυτα ποιητικοῦ μαργαρίται σπανίου μεγέθους, διότι μᾶς ἀναπαριστοῦν τὰ ἦθη και ἔθιμα των γκατσαλιῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας. 4. Ὁ θυμωσία και εὐφροσνία ἐπὶ τὴν αὐτὸ τὸ « ἄλλο τι » διὰ νὰ ἀποφύγει τὰ σόκιν ο ποιητὴς μας.

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. Δ'.

Τί σε, Δημητράκη καλέσωμεν μουσικόν της καρβάνας, ψάλτην τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, που κυττάζεις στὸ βιβλίον και τὰ λὲς στὰ κούτουροῦ. Ἰμάμην των χοτζάδων προσέξαρχοντα. Χαμάμην των Μπουχώρηδων ἔξαρχοντα. Ἀμανετζὴν ἡχηρότατον και μπατακτζὴν ὀληρότατον. Μᾶς λύγωσες μετὴ γλύκα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σοφὲς παροιμίεσ

« Μηδὲ τὴν πεθερὰ σου νὰ δεῖς μὴδε τὸ στυροῦ ξου νὰ κάνεις ».

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κιδάρα

Λάθεισεν ἡ μαγείρισσα Μαριῶ κι' ἄλάτισε τὴ σούπα της μ' ἀσβέστη γιατί εἶχε κρύψει μετὸ μαγειριδὸ ἕναν ἐξάδερφό της πυροσβέστη.

ΝΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

Ἐπόδειγμα μοντέρνας ἐρωτικῆς ἐπιστολῆς

Φιλτάτη μου Κυρία ἡ Δεσποινίς, Σὰς προσαγορεύω μετὸ δύο τίτλους ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον. Σκοπὸς της παρούσης μου εἶνε νὰ σὰς πληροφορήσω διη ἀπ' ἡς ἡμέρας ἔμαθον διη ἡ προξί σὰς ἀνέρχεται εἰς πολλὰς χιλιάδας λιρῶν—πόσκι εἶνε ἀκριβῶς; — ἐν εὐρίσκω πλέον ἀνάπαυσιν. Ἡ καρδία μου πάλαι δυνατὰ ἀπὸ φόβον μήπως ἄλλος θαρραλεώτερος μου μετὸ προλάβει. Ἡ γαλήνη της ζωῆς μου ἐφυγαδεύθη. Ὁ νοῦς και ὁ λογισμὸς μου εἶνε νυχθημερὸν πρὸς Ὑμᾶς. Ἀχ αὐτὸς ὁ ἔρωσ! Καὶ πρὸ πάντων αὐτῆ ἡ καταραμένη ἡ κρίσις! Δὲν δύνασθε, νὰ φαντασθῆτε, ἀγχαπημένη μου πόσον φλογίζει τὸν νοῦν και τὴν καρδίαν ἡ ἐπιθυμία μιᾶς συντρόφου οἷα ὑμεῖς, μετὴ τὴν σημερινὴν ἀεργίαν και ἀπενεργίαν.

Θὰ γνωρίζετε βεβίως διη ἐν Μυτιλήνῃ τὰ τελευταῖα αὐτὰ δίσσεκτα εἶτη δὲν ἀπόμεινε ἄλλη ἐπικερδῆς ἐπιχειρήσις ἀπὸ τὸν γάμον. Ὅπως π. χ. ἀλλαχῶ εἶνε κτηνοτρόφος τρέφει τὰ γουρούνια του διὰ νὰ τὰ πωλήσει ἐν καιρῶ εἰς μιᾶν καλὴν τιμὴν τριευτοτρόπως και ἡμεῖς ἐδῶ οἱ νέκι τρέφομαί τὸν δρυτὸν μας μετὸ δλων των πολυτίμων ἐξαρτημάτων του, διὰ νὰ τὸν νυμφεύσωμεν ἐπιτυχῶς. Ὑπάρχουσι παραδείγματα εὐτυχῶν νέων πωλησάντων τοὺς ἐρυτοὺς των πρὸς χιλίας λίρας κατὰ ἑκατοστόμετρον. Εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ μᾶς ἀφίνει ἡμᾶς; τοὺς νεωτέρους νὰ κθεύδωμεν τὸ τρόπιόν των.

Ὅσον σκέπτομαι τὰ θέλητρά σας φιλιτάτη μου, Δεσποινίς ἡ Κυρία, τόσον εὐρίσκω διη εἶμεθα πλασμένοι οἱ εἶας διὰ τὸν ἄλλον. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ διη μου εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ διανύσω τὸ ὀπόλοιπον μήκος της ζωῆς μου χωρὶς τὴν γλυκυτάτην ὀμῶν συντροφίαν. Ἐχετε και σεῖς τὰς ἰδίας ἀντιλήψεις; Τρέμω μήπως ἡ ἀπάντησις σας εἶνε ἀντίθετος πρὸς ὅ,τι λαχταρῶ. Διότι τότε θὰ ἀπελπισθῶ και θὰ χαράμισω τὰ νειάτα μου, καταφεύγων ἐξ ἀνάγκης εἰς ἕνα γάμον ὀπως-ὀπως κατώτερον των οἰκογενειακῶν μου παραδόσεων.

Σὰς ἱκετεύω Δεσποινίς ἡ Κυρία (αὐτὸ μου εἶνε ἀδιάφορον διότι ἐγὼ εἶμαι μοντέρνος νέος) νὰ μὴν ἀπαντήσετε ἐπιπολαιῶς εἰς τὴν ἐπιστολήν μου. Σκεφθῆτε πόσον εὐχάριστος θὰ εἶνε ἡ ζωὴ μας μετὰ τὴν ἔνωσιν μας. Κατ' ἀρχὰς θὰ κάμωμεν τὸ ταξιδιον τοῦ μέλιτος εἰς τὴν Εὐρώπην και ὄλαι αἱ φίλαι σας θὰ ζηλεύσουσι διη θὰ τὸ ἀναγιγνώσκουσι εἰς τὰς ἐφημε-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στὸν Παναγῆ

Μὲ σκούφο δημοκρατικὸ θὰ μπεῖς ἀπόψε στὴν Βουλῆ, και μετὰ ἀπὸ τὸ βῆμα εὐὸ θὰ νὰ μᾶς πείσῃ τὴν τέχνη πῶς τὸ σφίγγουσι τὸ ζου- [νᾶρι]

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

(Σχολεῖον Πετεινοῦ)

ΣΥΛΛΗΒΑΝ

Πᾶμε νὰ γυρίσει τὴν σὰς ἀλόνια· πᾶμε νὰ γνωρίσει ἀνδρας μετὰ γαλόνια· πᾶμε νὰ θαυμάσει ἀντοχὴν παρλάτας πᾶμε νὰ γελάσει μετὰ πεμπὲς της στρατάς πᾶμε νὰ χορέψει πᾶμε νὰ πηδήσει, κι' ὅ,τι πᾶ μᾶς κλέψει, κι' ὅ,τι μᾶς ἀφήσει.
 Πᾶμε πούρ φιλρ' κωνισάνς

μετὴν Πιπῆ, μετὴν Μιμῆ πᾶμε νὰ κάμει ρεθεράνς νὰ βγει γιὰ λόρδος στη σιγμῆ, μ' ἀπὸ φραντζέκις, κουτῆ, ἔν δὲ σκαμπάζεις λέξι, τοῦ νὲ σερὰ πᾶς ἀκσεπέ και νούκου παρδέξη Νὰ προκοθῆται τρομεροὶ πύχουσι τὴν τσέπην τους ξερῆ νὰ ἦρωσι τοῦ φράκου πού χάνουσι τοῦ κάκου· νὰ λέντες ἐδῶ και κετ μετὰ και ξερὸ δρακί, πού ρίχουσι διχτυα τρομερὰ μέρα και νύχτα στην ξηρά, κι' ὀπου μπαρπούσι χάνουσι, κι' ὀπου μαρίδα πιάνουσι.

ρίδας. Κατόπιν διη θὰ ἐπιστρέψωμεν, θὰ ἔχετε ἀπόλυτον ἐλευθερίαν νὰ διασκεδάσετε ὀσον και ὀπως σὰς ἀρέσει, εἶτε εἰς τὸν οἶκον μας εἶτε εἰς οἶκους οἰκογενειακῶν φίλων εἶτε και εἰς γκαρσονιέρας. Ὅθ σὰς δίδω ὀλον τὸν καιρὸν και δὲν θὰ στενοχωρηθῆτε ποτὲ δεδομένου διη ἐγὼ θὰ πιάζω μπριτζ και τάβλι εἰς τὸ « Πανελλήνιον » ἡ τὴν Λέσχην ἡ εἰς φιλικὰς οἰκίας ὀλην τὴν νύχτα.

Ἐνα και μόνον ἀντάλλαγμα σὰς ζητῶ. Νὰ μετὸ δίδετε ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ πληρῶνω διη τύχη και χάνω, και νὰ φέρωμαι εἰς τὴν κοινωνίαν ὀς ἕνας ἀληθινὸς τζέντλεμαν.

Εἶδατε πόσον ὀραῖον και μοντέρνα φαντάζομαι τὴν διαβίωσιν μας.

Ἀναμένων ἐναγωνίως ποθητὴν και εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν σας εἰς τὸ « Πανελλήνιον » ἀσπάζομαι τρυφερῶς τὴν ἀριστεράν σας ὀς μετὸ ἐπιβίλλουσι αἱ μοντέρνα ἀριστεραῖα κοινωνικὰ μου ἰδέαι και πεποιθήσεις.

Μετὰ ἀφασίωσιν

X. ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΕΛΩΣ

Σιγαρέττα

B. ΚΑΡΑΒΑΣΙΔΗ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΑ ΜΠΑΙΝ-ΜΙΕΤ

Στὰ μπᾶν κτεθήκαμε μαζί —διστούσχε ὀμπρελτινο φαντεζι— κι' ἦσασταν οἷα πολὺ, Κυρία!

Γδουθήκαμε κι' εἰ δύο στη σιγμῆ. ξεφεθγαν γύρω πόθοι, στεναγμοί, μᾶ πνίγονταν στην θάλασσα τὴν [κρύα...]

Τι τρέλλες! Τι παιχνίδια! Τι χα- [ρά!] Σφιχταγκαλιάσματα μετὸ στᾶνερὰ και μακροβούτια και μπαλλιές και [γέλια...]

Σειρήνα ἔφαντάζετε σωστῆ πούχει τὴ θάλασσα γιὰ ἐραστῆ και πού μαζί της παίζει μετὰ ἀφέ- [λεια...]

Γυρίζαμε στην Πλάζ μετὰ τὰ μαγιῶ κι' ἀγκαλιασμένοι παίζαμε γιὸ-γιὸ μέσα στην θάλασσα τὴν κρύα.

Ντυθήκαμε κι' εἰ δύο στη σιγμῆ κι' ἐνῶ ξεφεθγαν πάλι στεναγμοί, ἀδιάφοροι ἐφύγαμε, Κυρία!...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΥΡΠΑΣΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

« Ὁ Κονδύλης θὰ κάνει δικτατορία. Θὰ τὸ ὀητε! Ὅθ τὸ ὀητε! Κι' ὀθ μετὰ θυμηθῆτε. Ὅθ μετὰ θυμηθῆτε!

Γ. Σκουλουδάκης

« Εἶπομεν προεκλογικῶς διη θὰ κυβερνήσωμεν και κυβερνώμεν. »

ΑΘ. Γκράβαλη;

« Κυρία Τοαλδάρη! Ἀνάγκη νὰ βενιζελίσετε ὀλίγο, κηρύσσοντες δικτατορίαν. »

Ἡλιάδης

« Ὁ Χαμητῆ ἐφευρε τὸν χαφιεδισμόν και εἰ Ἐλληνας τὸν ἐτελειοποίησεν. »

Παντελάκης

« Αἱ θεομηνίαι μᾶς δίδουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν φιλανθρωπίαν μας. »

Ἄντ. Γούτος

« Εἶνε προφανῆς διη τὸ μέλλον εἶνε ἰδικόν μου. Τὸ παρὸν ὀμως εἶνε πάντοτε ξένον. »

Γ: Παπανδρέου

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Μι τοῦ κούτιλουμ στοῦν κώλουσ' τσ' ἰ τὰ χέριμα στοῦ βυζι σου προὐί βράδου γουνατίζου τσ' ἰ τοῦ μπακιφέλι γιμίζου (Μὰ τοῦ καταπνάρ τ' λημοῦς ἐν ἐν ἔφτου π' βάζ' ἰ νοῦς). Λύσις: Ἄρμεγμα

Πρακτικὰ συμβουλαί

— Μὴ δανειζετε χρήματα ἐν δὲν θέλετε νὰ σὰς τὰ φᾶνε.
 — Ὅταν ἡ γυναίκα σας γκρι- νιάζει κάνετε τὸν κουφόν.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνοικισμός)

Η ΓΑΛΛΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

Γαστρονομικοί κανόνες

Υπό Βαρωνίσκης ΤΑΦ

Θά ήτο παραφροσύνη εκ μέρους των διδόντων γεύματα ή προσκέβια της συντάξεως ενός μενού κατά τὸ παράδειγμα τοῦ Λευκοφύλλου ή τοῦ Ἡλιογαβάλου. Ὁ τελευταῖος εἶτος, ἐστεμμένος τρελλός, παρουσίαζεν εἰς τὴν τράπεζάν του, ὡς γράφει ἡ προμήμη μου Βαρώνη Στάφ, 600 μυελούς στρουθοκαμήλων εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόγευμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἐντὸς τοῦ ἡρακλίου του δὲν ἔπληρην εὔτε τὸ 1960 τῶν παρατιθεμένων μυελῶν. Δεχόμεθα τοὺς προσκεκλημένους ἡμῶν κατὰ τρόπον ποὺ νὰ τοὺς ἐκπλήξωμεν μετὰ τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐδεσμάτων χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δαπανήσωμεν εἰς ἓν καὶ ἓν μόνον γεῦμα ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν μας. Ἐκατὸν δολάρια ἐπὶ παραδείγματι διὰ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ πλουτίσαντας; ἢ 30 λίραι διὰ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς, εἶνε ὑπερραρκεταί, μετατραπόμενα εἰς δραχμάς, διὰ τὴν παρασκευὴν ἑνὸς γεύματος ποὺ θὰ καταπλήξει τοὺς προσκεκλημένους μας, ἀρκεῖ οὔτε νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Ἑλλήνων ποὺ δὲν ἔχουν ἀπενδύσει εἰσὸς τὴν περιουσίαν των εἰς ζένον νόμισμα.

Ὅταν διαθέσει ἰκανεῖς 17-18 χιλιάδ, δραχμὰς σήμερον δι' ἓν γεῦμα, δὲν εἶνε πλέον ὑποχρεωμένος νὰ σκεφθῆι διὰ νὰ καταρτίσει τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν. Ἡ λογικὴ τοῦ μενοῦ, τῆς ὁποίας ἄλλως τε στερεοῦνται σχεδὸν κατὰ κανόνα αἱ εἰκοδόσκειαι, εἶνε πρᾶγμα τελείως περιττὸν μέσον. «Δὸς πᾶ σὺ καὶ τὰν γὰν κινάσω» ἔλεγεν ὁ Ἀρχιμήδης εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Τὸ αὐτὸ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναλάβει καὶ ὁ ἀξιότιμος συγγραφεὺς κ. Τσαλεμαντέζ ζητῶν ἀντί... παστοῦ δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν, ἀπαιτουμένων σήμερον διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς γεύματος κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ ὁμωνύμου συγγράμματος του.

Εἰς τὸ προσεχὲς ἡμῶν σημεῖωμα θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ἐθιμοτυπίας τῶν γευμάτων.

Θεάματα

«Πάνθεον» Μουδύτον—Γουέστερν. «Σαπφώ» «Ὅπως ὁ φοινῆξ» «Ὀλύμπια» «Ὁ Μπέμπης». «Κρίνος» «Τὸ κευαρτέτο τοῦ Βαλάκη». Δημαρχεῖον «Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Φ. Ἀνατολέ».

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΣΚΑΛΝΤΙ (1)

Ἐν τειθειῶν οἱ καθ' ἑαυτὸς μὴ τῆ γυναικὸς τὸ ὄντα βάζει. Εἶπατ' του, ποὺ λέγεις, τ' ἰατροῦ ποὺς τὰ χῶρια δὲν τὰ στρέβου. Μ' ἄλλα λόγια ποὺς γυρέθου νὰ μὴ κἀνι ἔ,τ θὰ μὴ κἀνι μάνι-μάνι νὰ μὴ γιάνι γιὰ νὰ πάσου μὴ τ' ἠουδῶρα. Γιατὶ, σὰ μὴ πιάσ' τοῦ κοῦρ, ἔ θὰ διαλουτῶσθ' ἔγρησ' εἰνι τ' ἄρα γὰ νὰ μπλαστρουμένι πνατσ' ἰδα νὲ μπαγλαρουμένι κα-

μου θὰ χιθῶ, γιαιτρέ, μὴ τ' [σ' ἰδα] [μῶρ]. Λέγιντου γιζ, το' ἰ τοῦ [βγατῆ] ἔλιου το' ἔκαθαρα τοῦ οὐρῆ: ἄθρηπους νὰ μὴ τς χου- [ριζ] ἔφτοι πῶχι εἰ θιός ζιμέ- [μῆνι], τάχατις μὰς τ'ς παν- [τριμένι]. Το' ἰ γιοῦ Κόης ρουτὰ μὴ [γέλοιου]:

- Ποιὸς εἰ χῶροι πὲ Τινέλι;
- Σ' ὄ το' ἡ γυναικὸς, πὲ γιαιτρέλι!
Ἐν τ'ς εἰπτις μαθὲ νὰ τ' μοῦμι χῶρια, μὴ ἔγληχται ἡ πνατσ' ἰδα!
- Γὼ γῆ; Δὲν εἶσι καλά!
- Ψέματα εἰπιμτοῦ, φουροῦμι... (2)
- Εἶσι φαίνιτι κουλιτσίδα το' εἰ θὲλι κουντὰς ἄ τ' μᾶσι το' ἰ γιὰ τᾶφτου οἱ γιλᾶ.
- Σάζουτην γῶ, μὴ φοῦδαι!
- Ὅχι δὰ μὴν εἶσι κακός!
- Σαββατιάτικου θὰ πασκάσου
- Πὲ Τίνι μὴν εἶσι διασκός.
- Σ' ὄ νὰ μ' παῖς πνατσ' ἰδα ἀντάχι το' εἰνι ἠτοῖμ δλια τ' ἀπουδέλιπα.
Ἐξάσιστου; μῆνις ἔλιπα...
- Καρμιά σῆς πνατσ' ἰδα ἔν ἔχι. Δὲ θὰ κἀνις δὰ το' προυφταῖλις!... (3)
- Ὅχι δὰ τ' ἔχου ἄ δὰζ' ἔμπρουσᾶλις (4)
σένα το' τ' σπασμένι τ' ἄ πνατσ' ἰδα το' ἰ, σὰν τ' ἄλιποῦ, ἀγκουρῆα γῶ νὰ λέγου τοῦ σταφυλί γιὰ νὰ ψιφτουπαργουριῶμι το' ἰ νὰ ἔγνῶμι ριζίλι.
Ἐφτου θέλις ἠουδῶρα; Μπρέ!
Ἄντι, διαβῆνι, γιαιτρέ το' ἰ σὰν ἔρτ θὰ τ' λουγαριάσου.
Νὰ φουδοῦμι, νὰ ντριῶμι (5)
το' ἰ φουμλῆξ' θὰ τ' σιδιαδιάσου (6)
Καλὰ ποῦρτις εἶσι μὴ φῶσις.
- Πιὸ μπρουστά γιαιτὶ εἰ μὴ ρῶσις;
- Πιστιφᾶτην, ἄλις, τὰ πῆσου;
Ἐπειτα ντριῶμι νὰ ρουτήσου
Ἄγι τῶρα ὄρα καλῆ το' ἰ γιοῦ Τίνις παρακαλεῖ τοῦ καλὸ π' τ' πῆσις νὰ ζ' εἰς το' ἰ γῆ Παναγιά μαζ' ὄ σ'.
- Καλῆ δύναμ δὰ, Τινέλιμ.
- Πάνι στοῦ καλὸ, Γιαιτρέλιμ.

Ἐν ἡπέρασι πουλιῶρα το' ἰ εἰμπρόδαλι ἠουδῶρα. Γὼ ζαμπούνις, φτῆ πᾶ σις ἰλιὰς φτῆ τ'ς κἀνι τ' οὐλις μὰς τ'ς ἰδλιὰς. Μὸ το' ἀπεικασάτην χῶρια μὲς τοῦ στρώμα το' ἰ κουκλῶχα. «Πῶς γουτῆ γιζ, πὲ Τίνι;» Ἐ μλῶ Ρίχτ μὲς στοῦ γουνῆ τὰ ἔ' ἰδα το' ἰ ρουτὰ: «Πουνεῖς;» Ἄμ μῆλα τοῦ Μαμάνι ποῦχει σκουπό! Σὰν ἡρτι κουντὰμ τ' ἄρπῶ ἀπὶ τ' ἄτζα, (7) τὴν ἔαπλῶνου μὲς τοῦ στρώμα το' ἰ τ' ἰ κουκλῶνου. Στ' ἄρχῆ δὲ βγάξ' ταιμουδιά το' εἶπα μὴ τοῦ νοῦμ τ'ς καλῆρτι. Ἡφράτην μὰ μουρφιᾶ! Ἐφτου μου ἀρχινᾶ καμπάνα! Μὸ το' ἰ τ' ἡχοι, σ' ἄλῆσι, σ' ἡρτι. Κἀνι ἔτσα εἰψῆγι μὴ τρόπον ζγάφτιμ (8) μᾶν κλουτσία οἱ τόπου — ἔρ ποῦ χπᾶ ἡ παλιουπουτένα! Ἐπειτα χύνιτι στοῦ ρᾶφ ἔφτου π' ἔθετου τοῦ ἔ' ἰρᾶφ παίρνιντου το' ἰ κἀνι κατὰ πάνουμ: — Τῶρα θὰ εἰς ἔμπιρῆφου! Σὰν τ' Μαρίγια τ' ἰ Πλουμαρίτσα, διαβουλι, θὰ εἰ κλαδέφου.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Εἰσαγγελεὺς (δ) Δικαστικὸς λειτουργὸς τοῦ ἄστιθεοῦ καθεστῶτος ἐνισχύων διαρκῶς τὸν Κομμουνισμὸν μὲ νέα συνειδητὰ μέλη, ἅτινα ἐπανερχόνται ξεσκολισμένα ἀπὸ τὰ ξερνήσια.

Χαφιῆς (δ) Ἑλληγν ἀποζῶν ἐκ τῆς προδοσίας.

Πλειοψηφία (Βουλῆς). Μερὶς ἔχουσα περισσοτέρως ψήφους ἀπὸ μίαν ἄλλην ὡς λ. φ. ἡ ἐξ 103 βουλευτῶν πλειοψηφία τοῦ κ. Τσακιδάρη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βουλῇ ἐναντι 112 ἀντιπάλω.

Σεισοπαθῆς (δ) Ἄνθρωπος καταστραφεὶς οικονομικῶς ἐκ σεισμοῦ καὶ ἀποζῶν ἐκ τῆς γενναϊοδωρίας Μυτιληναίων τινῶν πλουσίων.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Ἡ κουταμέρα τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου κατήντησε τὸν φυσιολογικὸν ἔρωτα σχεδὸν ἀπρόσιτο στὰ νιάτα καὶ τυραννικὰ προσφερόμενο στὰ γεράματα.

Ἡ πῶς ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του τὸ θεὸ φαίνεται ἄμα θυμῶσι: Βροντᾶ καὶ κἀνει τὴ φασαρία τοῦ κατσοφιασμένου οὐρανοῦ.

Κάθε φορὰ ποὺ θὰ μῦδ σὲ ἐλαιστριβεῖο μὲ ἔρχεται στὸ νεῦ μὴ τερατώδης σύγκριση: Οἱ ἔληδες μὲ φαίνονται μικροπαρεγωγοὶ κ' ἡ πέτρα ποὺ τις ἀλέθει τράπεζα ἢ τοκογλύφος. Καὶ μάλιστα ἀπορῶ πῶς συμβαίνεινὰ βγαίνει λάδι ἀντὶς αἶμα στὸ πῶλῶμι.

Ἄν ὁ θεὸς ἐπλαθε τὴν πρώτην γυναῖκα ἀπ' τὴν καρδίαν τοῦ Ἄδαμ κ' ἔχι ἀπ' τὰ πλευρά του ἴσως οἱ γυναῖκες δὲ θὰ τσακίζανε τὰ πλευρά τῶν συζύγων τους.

Μεταπολεμικῶς αἱ Κυβερνήσεις ἐπέβαλαν εἰς τοὺς λαοὺς μίαν ὠφέλιμον ἀσκησιν κατὰ τῆς πείνης. Τὰς πορείας τῆς πείνης.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως σκιτσογράφος πρὸς ἐκκόλαψιν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Τριβόλου», ἀφοῦ προηγουμένως ζητήσουν πληροφῶριαν περὶ τοῦ μισθοῦ των ἀπὸ τοῦ κ. κ. Δ. Παγίδα καὶ Γ. Κακαδέλην.

Τότις, εἶπα: «Πᾶηκα! Μπίτσα(9) το' ἰ τὰ πῆκα, κμᾶρι, ἀπάνουμ. — Πῆρι(10) ποὺ θὰ τὴν κουλάγρις(11) Σαββατόθραδου τ' ἠουδῶρα ἔ στοῦ κόφτου τοῦ κουλά' σ' νὰ γένη νὰμ μὲς σ' οὐλί τῆ Χῶρα!

Μὴ τοῦ εἰτσουτ Τίνις γλιθῶμι... Σὰν ἡνωίωσα—μέγα θάμα! τίπουτα ἐν εἶχα κουμένω. Τὶ νὰ πῶ πλιά: Ἐαραθύμι (12) γῆ τοῦ ληπῆτῶ τοῦ καημένου; Χρειάζουμινοῦ, βλέπε, πρᾶμα το' ἐν ἡπῆγι, θέλι(13) τοῦ χέριντζ. Ποῖα γυναικὴ κόφτ τοῦ τ' ἰ γέριντζ;

ΤΙΝΙΣ ΔΕΞΙΛΟΓΙΟ: 1. Παρ' ὀλίγον. 2. Φαίνεται. 3. Τοῦμπες. 4. Προσῆχημα. 5. Ντριῶμαι. 6. Ἀέρων πολὺ ἐύλο, ὁπως σιδαζῶν τὸ μπαμπάκι οἱ παπλωματάδες. 7. Γάμπα. 8. Μὲ κοπανίζει. 9. Τέλειωσα. 10. Παρά, ἐκεί ποῦ. 11. Τὸ ρ. κολάζω, κἀνω νὰ ὁμψῆσει. 12. Ἐεθῶμωσ. 13. Πιθῶνός ἴσως.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

— Ἐλα παιδάκι μου! Ἐλα νὰ φιλήσεις πρῶτα τὸ γέρο παποῦ σου κ' ὕστερα τὴν γιαιγα.

— Καὶ ποῖα θὰ μοῦ δώσετε, παπούλη, γιὰ ὅλα αὐτὰ;

Ἡ ἄρρωστη γρηά. — Χωρὶς ἀμφιβολία ὁ κύριος εἶνε συναδελφός σας καὶ τὸν φέρατε γιὰ τὸ συμβούλιο ποὺ σὰς παρεκαλεσα;

Ὁ γιατρός. — Ὅχι. Εἶνε ὑπάλληλος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ποὺ βιάζεται νὰ εἰσπράξει τοὺς καθυστερουμένους φόρους σις ἐγκαίρως.

Ὁ γιατρός. — Ἡ γυναῖκα σας σηκώθηκε. Δὲ σὰς τῶλεγα! Καὶ σεῖς εἶσθε καλὰ σήμερα.

Ὁ πελάτης. — Καλὰ, γιαιτρέ, εὐχαριστῶ. Μόνον αἰθαύνομαι ἓνα κενόν.

Ὁ γιατρός. — Ποῦ; Στὸ κεφάλι;

Ὁ πελάτης. — Ὅχι. Στὴν τσέπη.

Ὁ ἐπισκόπητος. — Γιατὶ ἔχετε τρία ρολόγια στὸ γραφεῖο σας;

Ὁ βέρχοστασιάρχης. — Πρέπει νὰ σεβῶμεθα τοὺς νόμους. Ἐτσι δὲν ἐργάζεται τὸ καθένα παραπάνω ἀπὸ ὀκτῶρον.

Ὁ ἐπάιτης. — Μιὰ δεκαρίτσα, κύριε. Καὶ ὁ θεὸς νὰ σὰς τὰ ἑκατονταπλασιάσει.

Ὁ Ταιγκούνης. — Εὐχαριστῶ! Μὲ δέκα δραχμὲς τὶ μπορῶ νὰγοράσω σήμερα, βρὲ ταιγκούνη;

Τὸ α' παιδί. — Ἐγὼ σὰ μεγαλώσω θὰ γίνω ψωμᾶς γιὰ νὰχῶ πάντα ψωμί.

Τὸ β' παιδί. — Ἐγὼ θὰ γένω ράφτης γιὰ νὰ μὴν κρυώνω.

Τὸ γ' παιδί. — Ἐγὼ προτιμῶ νὰ γίνω ἑκατομμυριούχος.

Ὁ κριτικός (Στὴν Ἐκθεση). — Αὐτὸς ὁ πίναξ εἶνε ὑπέροχος, μαίτρ. Αὐτὸς ὁ ἀετός στὴν κορυφῆ τοῦ βράχου!

Ὁ μέγας ζωγράφος. — Τὰ παραλέτε! Εἶνε πεταλούδα ἐπάνω σὲ λουλουδί.

Τ. Τ. Τ. Τ.

Κον Δ. Α. Ἐνταῦθα. Κἀνατε ἴσως λάθος στὴν ἀντρέσα. Τέτοια διηγήματα δημοσιεύει μόνον ἡ «Χρῆσικῶσι» καὶ ὁ «Καρχαρίας».

Δῖσα Μ. Χ. Γιατὶ ὄχι; Στέλνετέ μας. Μὰ ὄχι ποιήματα.

Γυμνασιόπαιδα. Τὰ «Μικρὰ μουσικά» εἶνε μὴ καλῆ ἰδέα. Δυστυχῶς δὲν ἔχουμε φανᾶρι.

Δῖσα Ἀλίκη. Τὸ τραγοῦδάκι σας πολὺ ὠραῖο. Θὰ τὸ δημοσιεύαμε ἂν δὲν τῶχε ἐκθῶσι ὁ ἀνακτῆς Σουρῆς γιὰ δικό του!

Τελειόφοιτον Λυκείου. Πολὺ ὠραῖο τὸ τετραστιχάκι σου, ὡς ἰδέα. Μὰ σίγουρα θὰ μείνεις γερωντοπαλήκαρο. Τὸ δημοσιεύουμε γιὰ νὰ κρῖνον καὶ οἱ ἀναγνώσται μας.

Ἀποφοιτήσας προσπαθὲν νὰ εἶρω ἐργασία διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ μὲ εἶνα Ἀσπασία.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Δεν υπάρχει αγενέστερο και πιο χοντροκέφαλο πράμα στον κόσμο από την... Κοινωνία. Δεν πρόκειται για την Κ. των Έθνων αλλά για τη Μυτιληναϊκή Κοινωνία. Αφού βλέπει ότι σε κάθε έορτή και του πιο αγνώστου αγίου δλοι οί (μη) έορτάζοντες της κλείνουν τις πόρτες των δια των στηλών των έφημερίδων, εκείνη δεν έννοει να λησμονήσει τας κακάς της συνηθείας και να παύσει τας ανεπιθυμήτους επισκέψεις Τοιουτοτρόπως άναγκάζει τους μη έορτάζοντας και να πληρώνουν 100 δραχμάς εις τας έφημερίδας προς άμυναν ματαίαν και να έτοιμάζουν γλυκά και πιότα δια πάν ένδεχόμενον. Και έτσι η ζημία εινε διπλή. Ο «Τρίβολος» κατόπιν μακράς σκέψεως νομίζει ότι η εύρηκε την αιτίαν του κακού: Ήνε οι έφημερίδες.

Αν απεφάσιζαν αυτές να στυγματίσουν την τοιαύτην κοινωνικήν αγένειαν της Κοινωνίας μας οί μη έορτάζοντες θα άπηλλάσσοντο άπαξ δια παντός από την μάστιγα των επισκέψεων και των ματαίων δημοσιεύσεων. Αλλ' αί έφημερίδες έχουν συμφέρον να παρατείνεται η αγωνία των μη έορταζόντων, δια να εισπράττουν 25άρικα. Ίδού διατί ο «Τρίβολος» ρίπτει μίαν σωτήριον ιδέαν: Να συμπηχθει «σύλλογος μη έορταζόντων» ο έποιος δια του όγκου του—όσοι εινε οί κάτοικοι της Δέσβου τόσα θα εινε και τα μέλη του—να επιβάλει δια της νομοθετικής οδοϋ την κατάργησιν των επισκέψεων, αφήνων προαιρετικήν μόνον την άποδοχήν των δώρων.

Η ίδρυσις του νέου τούτου Συλλόγου θα έχει και ένα άλλο αγαθόν αποτέλεσμα. Να μπαλωθουν μανσοϋπι και μερικοί ακόμη ματαίοδοξοι Δέσβιοι που δεν ητύχησαν εισέτι να γίνουιν πρόεδροι ή διοικητικοί Σύμβουλοι κανενός από τα άπειρα και ούδένα άλλου σκοπόν υπάρξεως έχοντα σωματεία μας.

Η Μ Ε Ι Σ

Ο «Αμερέλληπος» άπορει πώς τα καταφέραμε και του κάναμε μιá μεγάλη ρεκλάμα, με την άνδημοσίευσιν του «εισελθόντος και άπελθόντος κεραυνοϋ». Δεν έχρειάζετο καμία προσπάθεια. Άνεδημοσιεύσαμε, όπως είδε, την κεραυνόπληκτη περιγραφή του, άπλωδ. Και ο κόσμος γέλασε. Ώστε δέ μας χρωστάει τίποτα. Ήμεϊς μάλλον τον ευχαριστούμε και... επίφυλασσόμεθα.

ΕΥΓΕ!

Ο κ. Τσαλδάρης μεταξύ των πρώτων μέτρων που άπεφάσισε να λάβει δια την άνανούφισιν του λαοϋ εινε και η ένίσχυσις των πιστωτικών ίδρυμάτων της Χώρας. Ώραία ιδέα. Όταν οί τράπεζες ένισχύωνται ο λαός θα φάει ψωμάκι μπόλιχο...

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

(Σκίτσο του κ. Γ. Ι. Καναδέλλη) Μανικέν πανοπλίας Πετρανού έξερχομένου της οικίας του δια να μεταβεί εις τό γραφείον του. Ως γνώστων οί κάτοικοι της ώραςίης και φιλησθύν Πέτρος, άπεφάσισαν να έξοπλισθουν, μετά τό πάθημα του Ιατροϋ κ. Ζαφειρόκη όφ' όσον εκεί οι τρελλοί ηρωτούν τις άλυσιίδες των στα χέρια άνει να τις φορουν στα πόδια.

ΟΙ ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εις τό κλινόν Άστν εκδίδεται μιá σατυρική έφημερίδα κάτι σην άδερφός της «Χρωκοπίας». Αυτός λοιπόν ο αγαπητός μεγαλόσχημος σινάδελφος της πρωτεύουσής καταδέχεται και κλέβει δλοκλήρον τον «Τρίβολον» χωρίς να αναφέρει την πηγήν από την έποίη άντλει τό πνεϋμα του. Στο φύλλο του λ. χ. της περασμένης Κυριακής 6 Οκτωβρίου έχει πάλι κλεμμένα: 1. «Τό φιλμ της Λίτσας» εις τό όποιον έπρόσθεσε πρόλογον και έπίλογον. 2. Ελαφρώς παραποιημένην την παρκοίησιν των «Μοιραίων» του Βέρναλη 3. Τριβολ. Έγκυκλοπαίδεια 4. Έπιγραφές. 5. Δημοσιογραφικά μαργαριτάρια. 6. Τοιχογραφήματα. 7. «Τριβολικός στοχασμός» με έπιγραφήν «Σεφά λόγια» 8. Τό ραδιόφωνον. 9. Ολόκληρη στήλη «Γελάτε παρακαλώ» 10. Τ Τ Τ Τ και διάφορα άλλα. Μόνο τον τίτλο μας δεν έκλεψεν ακόμα ο φίλος σινάδελφος αλλ' ούτε και τον άνέφερε.

Ήθανόν ο «Καρχαρίας» ήνα νομίσει ότι τιμά τον «Τρίβολον» άναδημοσιεύοντας την ύλην του. Έπειδή όμως ο «Τρίβολος» δεν θεωρεί και πολύ τιμητικήν την θέσιν των στηλών του «Καρχαρία» άπου όργιάζουν «ή έχθρίαις», «ο Βασιλεύς των κερασφόρων», «οί Δεσδιάζοντες» και μύρια άλλα πορνογραφήματα, παρακαλεί να σταματήσει ή δια... βίαίης πρσαγωγή συνεργασία του εις τον «Καρχαριαν», λυπούμενος διότι δεν εις εις θέσιν να τον άπειλήσει ότι έν έναντία περιπτώσει θα άνγκάσθει να έφαρμόσει εν τ έ π ο ι ν α.

ΜΙΑ ΕΚΛΪΠΤΕΡΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΗ

Ο σκιτσογράφος μας Γ. Καναδέλλης

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΜΑΣ

Μετά βαθυτάτης βλίψεως αγγέλλοντες την αναχώρησιν του πεφιλημένου σκιτσογράφου του «Τριβόλου» κ. Γεωργίου Ι. Καναδέλλη εις Άθήνας ίνα παρακολουθήσει σπουδάς εις το Πολυτεχνείον σπεϋδομεν εκ καθήκοντος να του προσφέρωμεν [ως έλαχιστον δείγμα έκτιμήσεως και άγάτης μίαν ψάθαν δια να την χρησιμοποιήσει κατά τό γήρας του ή μάλλον εύθυς ως θα έπαυεν εκδηλουμένη υπέρ αυτού ή στοργική πατρική πρόνοια.

ΜΗΝΗΣΕΙΣ

Υπό του υπενωμοτάρχου αγιάσού κ. Σεφρανίδου κατεμηνύθη ο σωφέρ Σταύρος Μιστρινωάς διότι δεν ειχε δ. λ. μένα τα κ π λ α ι ν ε τ ε.

Υπό του σωφέρ Μιστρινωά Σταύρου κατεμηνύθησιν οί επίδύται του αυτοκινήτου του διότι δεν του έπέτρεψαν να βάλει τα πλατ'νά του, δια να ξερνοϋν έλευθέρως.

ΠΟΣΑ ΨΩΜΙΑ!

Την περυσίμην Γρίτην έορτάσθησιν εις την πόλιν μας τά «Έλευθέρια». Κατά την Δοξολογίαν εις την πλατείαν της Έλευθερίας έρριφθησιν χιλιάδες πυροβολισμοί ή άκρ. έστερον όπισπολυβολισμοί. Τούτους άκούσας πτωχός τις διάβηλος ή εούθη λέγω: «Αν όπισλογίσουμε πώς κοστίζει τό κάθε ψωμίγυι τουλάχιστον ένκ ψωμ', θα μπορούσιν μ' αυτόκ τα πεταμένα λεπτά σήμερα να χορτάσουν όλοι εκείνοι οί κάτοικοι της Μυτιλήης που τουδ; κάλεσιν να χορτάσουν τά έλευθέρια της πεινασμένοι.

Κοινωνική κίνησις

Μας ήρθε την Κυριακήν από την Άθήνκ ο αγαπητός και σεβάσμιος Πατριάρχης της «Λεσβιακής Άνοιξης» κ. Στρατής Μυριβήλης δια να άποχαιρετήσει εις τά Τσαμάκια τις ύστερας χαινοπαριάτικας λιανκδες, έκπλωμένος ράθυμα πάνω σ'οί τάσσορες καρέκλες του μακαρίτη Άπελλη. Άνεχώρησεν εις Άθήνας προς ευκαίθευσιν εις τό «γιδ'γιδ'» ο κ. Χαρίλαος Μπίνος.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Διά συμβολαιογραφικήν πράξιν νομίμως λαβούσης χώραν έν Μυτιλήνη και έν τή συμβολαιογραφείω του κ. Οίκονομοπούλου κειμένων έν τή περιβόλφ Μητροπόλεως και ίδιοκτησίας ιδίας, και ένώπιον του συμβολαιογράφου κ. Οίκονομοπούλου ή αυτοϋ κωλυμένου του νομίμου αυτοϋ άντιπροσώπου, έλαβε χώραν προχθές την όγδόγην Νοεμβρίου του σωτηρίου (δια τον έτερον των συμβαλλομένων) χιλιάστων έννακακοσιού τριακόστων δευτέρου έτους (1932) ήμέραν της εβδομάδος Τετάρτην και όραν 11ην π.μ. μεταδίδασιν οίκοπέδου χιλίων πήχων κειμένου εις θέσιν Αγίου Ιωάννης Μώθωνας, εκ μέρους του φιλομύσου και κατ' έξούχην πολιτισμένου συμπολίτου κ. Ήλία Ήλιοπούλου Έλληνοσ γνωστότάτου με παύροϋς του 21 πλην Άγγ'ου το ήθος, προς τον άκτιμολογική άστειγον και τεκμηρίω προλετάρον συγγραφέα της «Ζωής έν Τάτφ», ως έλάχιστον τεκμήριον εκτιμήσεως και θαυμασμοϋ του πρώτου προς τον δευτερον των συμβαλλομένων και επ' ευκαιρία της τριτης έκδόσεως της «Ζωής έν Τάτφ» η:ις κυκλοφορεί έντός του Δεκεμβρίου του τρέχοντος σωτηρίου έτους.

Ο «Τρίβολος» εκτίρων την άμερικανόφνη ταύτην πράξιν του κ. Ήλιοπούλου, ητις έλαβε χώραν υπό τον γελόεντα Δεσ. ακόν εύρανον εις δέ μοναδική εις την ιστορίαν της ελληνικής φιλοτεχνίας, εύχεται να άποτελέσει την άπρηχην νέας καταστάσεως πραγμάτων επ' αγαθόν των ελληνικών γραμμάτων και των τεχνών και κυρίως των έλλήνων άστειγων και άκτιμών συγγραφέων.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Τό Ύπουργείον της Συγκοινωνίας, άπορρίψαν τουδ συγκριτικού πίνακα δια την κατασκευήν του έτέρου πεζοδρομίου της προκουμαίας κατεδίκασε τουδ Μυτιληναίους να θλασσόπορον και θλακασσοδρομοϋ καθ' όλον τον χειμώνα επί της παραλίας. Κατόπιν τούτου, νομίζομεν ότι η Δ.μενική Έπιτροπή έχει όποχρέωσιν να διορίζει εκ περιτροπής τινά εκ των μελών της με σπιβρεϋδ; βραχίονας—και υπάρχουν εύτυχώς πολλοί τοιοϋτοι—δια να διευκολύνουν επί των όμων των, κατά τάς όροχέρκς ήμέρας την διαπερπάωσιν των πεζοπόρων από τουδ ένός πεζοδρομίου εις τό έτερον.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

«Χρόνια πολλά και ποτέ να μη σου τσικίσει τό χέρι με άλυσιίδα κανένας Φίλιππος Σχορνιέλης». Δημ. Ζηφειράκης «Να χαιρиси τ' σκόλια' έ Τίνι». Θεμ. Μικραρόνης